

Öcalan, 1993'te açılımı bekliyor!

Gazeteci Hasan Cemal, 14 Nisan 1993'te, Lübnan'ın Beka Vadisi'ndeki Zahle kentinde bir evde Abdullah Öcalan'ın "misafiri" oldu. Öcalan, "Sivillere mesajım; Siyasal önerilerinizi peşpeşe sıralayın. Demokrasi paketinizi bekliyoruz. Askerlere mesajım da şu: Özel savaşı durdurun" diyordu. Görüldüğü gibi 1993'te de bir "demokrasi paketi söz konusudur. Pakette neler olduğunu, dönemin İçişleri Bakanı İsmet Sezgin Nokta dergisine açıklamıştı. "Sezgin'den PKK'ya affa yeşil ışık" başlığı taşıyan haberde Sezgin Demirel'in devletin kin gütmeyeceği yolundaki görüşlerini bir ışık olarak nitelendiriyordu."

Açılım politikaları, herkesin takdir edeceği gibi birkaç aydır gündemde olan bir proje değil, Turgut Özal ile başlayan, AKP iktidarı ile hızlanan bir süreçtir. Bu süreci 100 yıl öncesine, Wilson prensiplerine, Sevr'e kadar götürebileceğimiz gibi ABD'nin Büyük Orta Doğu projesi kapsamında da değerlendirebiliriz.

Fakat bu incelemede, yakın tarihten çok somut örneklerle açılım sürecinin nasıl başladığını, projenin asıl sahibinin kim veya kimler olduğunu sergileyeceğiz. Başbakan Tayyip Erdoğan, Kürt açılımını, Alevi açılımı, Ermenistan açılımı, Kıbrıs açılımı ve Ortadoğu'ya yönelik "Mezopotamya açılımı ile eş zamanlı olarak başlattı.

Sürece karşı çıkanları ise önce "analar gözyaşı dökmeye devam mı etsin?" diye yıldınlığa sürüklemek istedi, bu koz inandırıcı olmayınca bu defa muhalefeti, "Bu kanlı sektörden kendilerine siyasi çıkar sağlayanlar var" diye suçladı.

Erdoğan, önce Kürt açılımı dediği, sonra demokratik açılıma dönüştürdüğü, son olarak da Milli Birlik Projesi" diye adını değiştirdiği açılımı, 2009 Kasım ayı "Ulusa Sesleniş" konuşmasında bir defa daha açıklamak ihtiyacı hissetti.

Erdoğan, terörle mücadelenin, askeri boyutu dışında başka boyutlarının da olduğuna işaret etti ve "Öncelikle devleti karanlıklardan tümüyle arındıracak, demokrasiyi, adaleti, eşitliği ve hürriyeti gölgesiz biçimde tesis edeceğiz. Sorun alanlarını minimize etmek suretiyle kısa vadede, orta vadede, uzun vadede bu yola devam edeceğiz. Bunları başarabilirsek eğer, terör bu ülkenin tek bir karış toprağında bile kendine zemin bulamayacak, insanlarımız arasına nifak tohumlarını ekemeyecektir. İşte bizim demokratik açılım dediğimiz budur, bu açılımdan muradımız da bundan ibarettir. Milli birlik ve kardeşlik projesi olarak biz bunu ifade ediyoruz. Bir barış ve sevgi projesidir bu" dedi.

Erdoğan, projenin, hükümetlerinin yedi yıl boyunca adım adım geliştirdiği demokratik vizyonun yeni bir aşaması olduğunu belirtti.

Hasan Cemal, Apo'nun misafiri

Aslında aynı açılımı 1993 yılında Süleyman Demirel'in başbakanlığındaki DYP-SHP koalisyonu da denemiş ancak işin içinden çıkamamıştı.

Bu denemenin nasıl yapıldığını 1993 tarihli önemli gazete ve dergileri inceleyen herkes öğrenebilir. Biz de öyle yaptık.

Bilindiği gibi gazeteci Hasan Cemal, 14 Nisan 1993'te, Lübnan'ın Beka Vadisi'ndeki Zahle kentinde bir evde Abdullah Öcalan'ın "misafiri" oldu.

Öcalan, beş saat süren görüşmeden sonra "Bu saatte Lübnan tekin değildir" diyerek Hasan Cemal'i yatıya da alıyordu.

Ateşkesi uzattığını bildiren Öcalan, Hasan Cemal'e şöyle dedi:

"Ben samimiyim, ciddiğim. Sivillere mesajım; Siyasal önerilerinizi peşpeşe sıralayın. Demokrasi paketinizi bekliyoruz. Askerlere mesajım da şu: Özel savaşı

durdurun.

Eğer üzerimize gelinmezse.. Yani operasyonlar durdurulursa.. Yaygın kitle tutuklamaları, faili meçhul cinayetler durdurulursa.. Köy boşaltmalarına son verilirse.. O zaman bizim de öyle şiddeti tırmandırmak gibi bir politikamız olamaz. Bir yerde zımnı de olsa bir ateşkes yürürlüktedir anlamına gelir bunlar. Biz bunu dikkate alacağız.”

Sezgin: PKK’ya af gelebilir

Görüldüğü gibi 1993’te de bir “demokrasi paketi” söz konusudur. Pakette neler olduğunu, dönemin İçişleri Bakanı İsmet Sezgin Nokta dergisine açıklamıştı. Sabah gazetesinde Hasan Cemal’in Abdullah Öcalan ile yaptığı röportajın yayınlandığı sayfada bu haber de yer almaktadır:

“Sezgin’den PKK’ya affa yeşil ışık” başlığı taşıyan haber şöyleydi:

“İçişleri Bakanı İsmet Sezgin, Nokta dergisine verdiği demeçte, Güney Doğu’ya barış ve huzur getirmek istediklerini belirterek ‘Her nasıl ve ne şekilde olursa olsun, dağa çıkan, eline silah alan, fakat hiçbir şekilde silahlı eyleme katılmayan gençlerimiz gelsinler silah bıraksınlar. Biz bunları tespit edelim ve affedelim. Yargı işlemine tabi tutmadan bunları affedebiliriz. Böyle bir düşünceyi geliştirebiliriz’ dedi.

Eyleme katılanlarla katılmayanları nasıl ayıracakları sorusuna ise Sezgin, ‘Biz biliriz. O yörede yıllardan beri çalışanlar, olağanüstü hal yönetimi ve güvenlik güçlerimiz, istihbarat örgütü, kim karışmıştır kim karışmamıştır buluruz’ cevabını verdi.

Sezgin ayrıca öldürme eylemine katılanların cezalarında da indirim yapılabileceğini, pişmanlık yasasındaki cezaların daha da indirilebileceğini söyledi. Sezgin böyle bir uygulamaya çocukları ve eşleri ölenlerin tepki duyabileceği ihtimali ile ilgili olarak da ‘Tabii bunun kamuoyunu, milli vicdanımızı, yüce parlamentomuzu tatmin etmesi lâzım. Kamu yararı söz konusu olduğunda kişisel olarak istemesek de bir takım kararlara varabiliriz’ dedi.

Sezgin Başbakan Süleyman Demirel’in de devletin adil olması gerektiği ve kin gütmeyeceği yolundaki görüşlerini bu konudaki ışık olarak nitelendirdi.

Nokta Dergisi’nin konu ile ilgili Müşerref Seçkin imzalı ana haberi ise “Üst düzede uzlaşma sağlandı; Hükümet ön çalışma içinde.. PKK’lılara af. Güneydoğu’da bahar havası esiyor. İki aşamalı tasarıya göre eyleme karışmamış PKK’lıların yargıyla ilişkilendirilmeden affedilmesi, eyleme karışanlar için de Pişmanlık Yasası kapsamının genişletilmesi düşünülüyor. Atfan, Apo da yararlanabilecek” başlıklarını taşıyordu.

Aynı derginin 21-27 Mart 1993 tarihli sayısında ise Abdullah Öcalan ile görüşen Cengiz Çandar, “Apo’nun kuşkusu kontrgerilla. Kendi ifadesiyle kontrgerilla içinde barışı bozacak mihraklar olabileceği şüphesi var” açıklamasını yapıyordu. Beşir Atalay’ın sözleri de aynı

İşte 2009 yılında açığa çıkan ve Ergenekon operasyonlarının hemen ardından uygulamaya konulan proje budur.

İçişleri Bakanı Beşir Atalay da Habur’dan dönüş yapan grubu Hükümet’in “Kürt açılımı”nın başarısı olarak anlatırken

“Eve dönüş” olarak adlandırmayı tercih ettiği sürecin, ilk uygulaması olarak göstermişti. Atalay, bunun “demokratik açılım”ın bir parçası olduğunu vurgulayarak açılımın bir paketten ziyade bir süreç olduğu değerlendirmesini de hatırlattı. Atalay “eve dönüş” süreciyle ilgili önceden açıklama yapılmamasının da

alınan tedbirlerin bir parçası olduğunu ileri sürdü. "Çoğu uygulamayla görülecek bazı hazırlıklarımız var. İdari tasarruflarla olabilecekler var. Meclis tasarrufuyla olacaklar var. İnce ince dokumak gerekiyor. Yöntem, üslup, çok önemli.. Hassasiyetleri koruyarak yürüyeceğiz" dedi.

Atalay, uygulamanın alt yapısının "pişmanlık yasası" olarak adlandırılan TCK'nın 221. maddesine göre gerçekleştirildiğinin altını çizdi. Erdoğan da teröre bulaşmamış olanlara kapılarının açık olduğunu tekrarladı.

Mehmet Ağar, açılımın şifrelerini nasıl kırdı?

Demirel, Çiller, Mesut Yılmaz, Erbakan ve Ecevit hükümetlerinin önüne sürülen, Sabancı'nın hazırlattığı "Bask Modeli" raporu ve Bülent Eczacıbaşı'nın Doğu Ergil'e hazırlattığı Doğu raporu ile desteklenen, ancak uygulanmayan bu proje, AKP hükümeti tarafından nasıl hayata geçirildi?

İsmet Sezgin ve Beşir Atalay'ın açıklamaları öz olarak aynıydı! Hatta sürecin nasıl gelişeceğini herkesten önce gören DYP Genel Başkanı Mehmet Ağar, "Düz ovada siyaset" diyerek, açılımın şifrelerini kırmıştı. Fakat seçim öncesi konuştuğu için seçimde devre dışı kaldı. Tayyip Erdoğan ise o sıralarda, "Tek millet, tek devlet, tek vatan" sloganına sarılmıştı. Seçimden sonra kendisine neyin dayatılacağını o da biliyordu elbette ama önce seçimi kazanmalıydı!

27 Şubat 2009 günü Genelkurmay Başkanlığı İletişim Daire Başkanı Tuğgeneral Metin Gürak, haftalık basın bilgilendirme toplantısında, TRT 6'nın Kürtçe yayın yapması konusunda "Üniter devlet ve ulus devlet yapısına zarar vermeyecek tedbirleri de göz önüne almak kaydıyla devlet kültürel alanda bazı açılımlarda bulunabilir" cevabını verdi.

Bu değerlendirmeler, İlter Türkmen, Salim Dervişoğlu, Aytaç Yalman gibi emekli elçi ve komutanlardan oluşan Dış Politika ve Savunma Araştırmaları Grubu'nun, "Kürt sorunu" konulu raporu ile uyum içindeydi.

Raporda, "Üniter devlet temelinde Kürt kültürel kimliği tanınmalıdır. Etnik siyasi partilere karşı daha toleranslı davranılmalı, bu partilerin anayasal düzen içinde mevcudiyetlerini sürdürmelerinin terörün süregitmesine önemli bir engel oluşturacağı göz önünde bulundurulmalıdır" deniliyordu.

Tuğgeneral Gürak'ın açıklaması, Türkiye Cumhuriyeti Devleti'nin iflas beyanıydı! Devletin, bir etnik dilde 24 saat yayın yapması, aslında sınırlı bir kitle tarafından konuşulan Diyarbakır Kurmançi ağızını, bütün Güneydoğu Anadolu'nun ve Kuzey Irak'ın ortak dili haline getirme hedefinin ilk ciddi adımı idi.

O tarihte Genelkurmay Başkanı İlker Başbuğ'a hitaben "Bu kararlar, Türkiye Cumhuriyeti Devleti'ni tarihe gömer" uyarısında bulunmuştuk.

Başbuğ, 14 Nisan 2009 günü Harp Akademileri'nde yaptığı basın toplantısında "İkincil kültürel kimliklerin anayasal ve yasal çerçevede tanınması, ulus devlet ve üniter devlet yapısı içinde mümkün değildir. TSK, Atatürk'ün bize emanet ettiği ulus devlet ve üniter devlet yapısının korunmasında taraftır ve taraf olmaya devam edecektir. Bundan kimsenin şüphesi olmasın" diye endişeleri gidermeye çalıştı ama "Devlet, dağ kadrosunun örgütten ayrılmasını sağlayacak şekilde mevcut yasal düzenlemelerin daha iyi şekilde uygulanabilmesini sağlamak için bazı değişiklikler yapılmalıdır" dedi. Konu kamuoyunda tartışıldı ve "Ne demek istediği, Başbuğ'a Milli Güvenlik Kurulu'nda sorulacak" başlıklı haberler yayımlandı.

Sonuçta Tayyip Erdoğan, açılım projesinin "devlet projesi" olduğunu söylemeye

başladı.

Devlet projesi idiyse, 1993'te İsmet Sezgin'in açıkladığı, hatta Demirel'in de yeşil ışık yaktığı aynı proje kimin projesiydi?

Demirel'e "Kürt realitesini tanıyoruz", Mesut Yılmaz'a "AB'nin yolu Diyarbakır'dan geçer" sözlerini söyleten bir proje yok muydu?

Abdullah Öcalan, 1993'te "Demokrasi paketinizi bekliyoruz" diye hükümete hitap ederken, paketi kimin hazırladığını bilmiyor muydu?

Biliyordu elbette?

Peki kimindi bu proje?

Türk milletini parça parça etmek projenin temel hedefi

Milletimizin "Türk, Kürt, Arap, Laz.." gibi parçalara ayrıştırılıp, bunun

"demokratikleşme" ve "özgürleşme" adıyla takdim edilmesi kararlaştırılan plan

adım adım uygulanmakta

Yıkım projesinin arkasındaki en büyük gücün AB ve Avrupa Konseyi olduğu ortadadır.

3 İFADE ÖZGÜRLÜĞÜ ARTACAK:

Türk Ceza Kanunu'nun 216. Maddesi değiştirilerek ifade özgürlüğünün sınırları genişletilirken, nefret suçlarına ilişkin boşluk oluşmaması için tedbir alınacak.

Herşeyden önce bu muğlak ifade, Anayasa'nın 14'üncü maddesi "Temel Hak ve Hürriyetlerin Kötüye Kullanılmaması" hükmüne aykırıdır.

Yürürlükteki TCK 216. Madde; "Halkın sosyal sınıf, ırk, din, mezhep ve bölge bakımından farklı özelliklere sahip bir kesimini diğer kesimler aleyhine kin ve düşmanlığa alenen tahrik eden kimseyi..." cezalandırıyor. Bu madde kaldırılırken, "Nefret suçlarına ilişkin boşluk oluşmamasına.." dikkat edilecekmiş.

Bu geçersiz bir ifadedir, hiçbir anlamı yoktur. Çünkü nefret, "Kin ve düşmanlık,"ın tabii sonucudur, önlenmesi de mümkün değildir. Kanun metninden "Kin ve düşmanlık" kavramları çıkarılırsa, nefret suçuyla mücadelenin, herhangi bir anlamı kalacak mıdır?

Bu tehlikeli düzenleme, Cumhurbaşkanı Gül'ün TBMM açılışında üzerinde durduğu, "Demokratik çoğulculuk", yani çok dilli, dinli, kültürlü, etnikli yapıyı esas alan zihniyet;

-AB ve Avrupa Konseyi'nin finanse ettiği proje gereğince adı, "Demokratik Vatandaşlık ve İnsan Hakları" olarak değiştirilen vatandaşlık dersleri, (Dersler 11.11.2009'da başlamıştır.) ile,

-Bağımsız olarak çalışacak "Ayrımcılıkla Mücadele Komisyonu" kurulmasına dair kanun tasarısı,

Birlikte ele alındığında, milletimizin "Türk, Kürt, Arap, Laz.." gibi parçalara nasıl ayrıştırılacağı, bunun adına da neden "demokratikleşme" ve "özgürleşme" dendiği çok açık bir şekilde görülecektir. Peki bütün bunlara kimlerin ihtiyacı var ve kimler istiyor? Tabii ki, AB. Hem de kendi ülkelerinde böylesine uygulamalara, asla müsaade edilmediği halde.

İç çatışmaya zemin

Bizim yöneticilerin, bu gerçekleri milletimizden gizlemek için, "Bunları bize kimse dayatmıyor, kendimiz yapıyoruz" şeklindeki beyanları çok ilginçtir, sanki bir oyunun sahnelendiğini gösteriyor. Düzenlemenin zamanlaması da dikkat çekicidir. "PKK açılımı" ile hızlanan gerginliğin; şehirlerdeki taşlı, baltalı,

molotoflu yakıp yıkmaların ve öldürmelerin tam ortasında, TCK 216'nın gündeme getirilmesi manidar değil mi? Bu madde kalkar, sosyal kesimler arasında kin ve düşmanlık alabildiğine kışkırtılırsa, iç çatışma ortamına tam manasıyla hazırlanmış olmayacak mı?

4 VATANDAŞLIKTAN ÇIKMAYA DÜZEN:

12 Eylül darbesinde Avrupa'ya kaçan ve Türk vatandaşlığından çıkmış kişilerin yeniden vatandaşlığa dönüşü sağlanacak.

30 yıl önceye kadar uzanan bir zamanda vatandaşlığı düşenler, tekrar vatandaş yapılarak Türkiye'ye getirilecek. Bu kimin aklına gelmiş, kim istiyor, nasıl bir ihtiyacı karşılayacak? Hemen açıklayalım, bunu isteyen teröristbaşı Öcalan'dır. Bunun delili pek çoktur. Ama bir örnekle yetinelim.

Abdullah Öcalan'ın, '4. Avrupa Birliği, Türkiye ve Kürtler' konulu konferansa gönderdiği 9 maddelik mesajdan; "Bir toplumsal barış ve demokratik katılım yasası çıkarılmalı, bu yasayla gerillanın, cezaevindekilerin, yurtdışındakilerin ve yurtdışına çıkmak zorunda kalmış tüm sürgünlerin hiçbir kayıt konmadan demokratik siyasal yaşama katılması sağlanmalıdır."(Özgür Gündem.org 6.12.2007)

Terörle mücadele adına hazırlanan bu pakette yer alan hususlarla, teröristbaşının istekleri birbiriyle ne kadar da örtüşüyor değil mi?. Sanki bebek katili şart koşuyor, yöneticiler gereğini yapıyor.

Böylece cezaevleri ve yurt dışında ne kadar bölücü ve terörist varsa, toplanıp meydanlara sürülebilecektir. Adeta teröristlere ve bölücülere takviye güç hazırlanıyor. Hatta oralarda özel eğitimden geçirilmiş militanlarla destekleneceği açık değil mi?

5 YENİ VATANDAŞLIK HAKKI VERİLECEK:

Teröre bulaşmadığı ve silahlı eylemlere karışmadığı tespit edilen Kürt kökenli vatandaşlara İçişleri Bakanlığı'nın önerisiyle yeniden vatandaşlık hakkı verilecek. Böylece teröristbaşının bir talebi daha karşılanmış olacaktır.

Teröre bulaşmayanlar denilmekle, terör örgütü mensupları kastediliyor olmalı. İçişleri Bakanlığı bunların isimlerini dahi bilemezken, teröre bulaşıp bulaşmadıklarını nasıl anlayacak? Bu çeşit boş ifadeler, sadece vatandaşın uyanmasını önlemeye yönelik olabilir.

Kısaca bütün teröristler ülkemize gelip, elini kolunu sallayarak, Doğu ve Güneydoğu'da örgütlü çalışmalara katılabilecektir. Bölgede yığınağa devam ediliyor. Dışardan gelenlerin daha şimdiden devreye girerek, bölücü partinin eylemlerinde ve mitinglerinde konuşmalar yapması, olacaklar hakkında fikir vermeye yetmez mi?

Mahmur Kampı'nı bölücü yuvası Kandil ve PKK'dan ayrı düşünmek büyük hatadır

6 KAMPLAR BOŞALACAK:

Mahmur Kampı Birleşmiş Milletler ve Irak devletiyle yapılacak işbirliği içinde boşaltılacak. 6-7 bin mültecinin Türkiye'ye yerleşmesi sağlanacak.

16 yıl önce teröristbaşının çağrısı üzerine, Hakkari'nin Eruh ve Şemdinli gibi sınır bölgelerinden Irak'a geçerek yerleşenlerin yaşadığı kamp. Bu güne kadar kimse bunlara gidin de, gelmeyin de demedi, ama örgüt emriyle orada kaldılar.

Adeta küçük bir şehir büyüklüğündeki bu kampı, Kandil'den ayrı düşünmek mümkün değildir. Çünkü bu bir PKK kampıdır. Burada, çocuk, kadın, yaşlı demeden herkes; PKK bayrakları, bebek katilinin posterleri altında eğitim

görmektedir. 11 bin civarındaki bu militan güç ÷lkemize getirilip, yerleştirilmekle, bölgede bölücü terör ciddi bir takviye almış olacaktır. Yeniçağ Gazetesi'nin haberine göre, (24.12.2009) Habur militanları Türkiye'ye gelmek için 10 şart koşmuşlar. Bunlar; kendilerine toplu yerleşim birimi kurulmalıymış, Kürt kimliğı Anayasa'ya girecekmiş, bebek katilinin yol haritası açıklanacakmış ve tecriti kaldırılacakmış, askeri operasyonlar durdurulacakmış, Kürt sorununa siyasi çözüm bulunacakmış, örgütle diyalog kurulacakmış, Kürt tarihi, Kürtçe eğitim ve öğretimi yapılacakmış, koruculuk kaldırılacakmış.. Barzani de; "Mahmur'un boşaltılması için aktif bir çaba içine giremeyiz," dedikten sonra, alay edencesine; "Eğer bizi Mahmur bölgesinden sorumlu tutuyorsanız, Kerkük de sorunlu bir bölge, sorumluluğunu bize verin, Kürdistan sınırları içine alınsın." şeklinde konuşmuş. İşte, Bağdat anlaşmasına göre, Irak'ın kuzeyinde PKK'yı etkisizleştirme sözü veren Barzani ve içimize almak için can attığımız PKK üssü Mahmur'un durumu böyle.

Bu düzenlemeyi kim istiyor, buna kimin ihtiyacı var? Açık değil mi, AB ve teröristbaşı istiyor, böyle bir yığınağı PKK'nın ihtiyacı çok. (Delili 4'üncü madde açıklamasında verilmiştir.)

Yerel yönetimi güçlendirme oyunu ardındaki şer güçler Bölge insanını tam anlamı ile terör örgütünün egemenlik ve insafına terk edecek 'yerel yönetimleri güçlendirme' tezgahının arkasında yine AB ve PKK talepleri var Güvenlik güçleriyle girdiğı çatışmalarda ölen terörist cenazeleri belediyelerin resmi araçlarıyla kaldırılabilir.

7 DİYARBAKIR CEZAEVİ:

1980 darbesinden beri işkence ve insan hakları ihlalleri ile anılan Diyarbakır Cezaevi boşaltılacak. Bölgedeki tüm cezaevlerinin AB standartlarında olmasına özen gösterilecek.

Önce soralım, bunu kim istiyor? Tabii ki, PKK. (Taraf gzt. 12.05.2009) Burada yapılacak iki ayrı iş var. Birincisi Diyarbakır Cezaevi'nin boşaltılması, ikincisi bölgedeki cezaevlerinin AB standartlarına ulaştırılması. Diyarbakır Cezaevi'nin örgütün istediğı gibi, "İşkence ve İnsan Hakları İhlalleri Müzesi" yapılması söz konusu. Aynen Ermenistan'ın sözde "soykırım" anıtı gibi. Bu gerçekleşirse, bütün dünyaya devletimizi teşhir edecek, bölücü teröristlere tarih yazmış olacağız öyle mi? Bölgedeki cezaevlerinin AB standartlarında olması iyi de, böyle bir ayırımın mantığı ne olabilir? Her fırsatta bölücü teröre taviz ve prim vermenin anlamı nedir?

8 BELEDİYELELER GÜÇLENECEK:

Yerel Yönetimlerin güçlendirilmesi sağlanacak. Merkezi yönetimin birçok yetkisi yerel yönetimlere devredilecek. Halen TBMM'de bulunan Yerel Yönetimler Reformu bu gözle yeniden elden geçirilecek.

AB ve PKK da aynen bu görüşte. İşte Bebek katili Öcalan'ın 10 şartından biri; "Yerel yönetimler güçlendirilsin, demokratik özerklik kabul edilsin."

(Sabah 24.7.2009)

İşte Kandil'deki Karayılan'nın görüşü; "Demokratik özerklik, Devletin üniter yapısını da bozmayan bir çözümdür. Mahallî İdareler Kanunu değışir, yerel yönetimler güçlendirilir."

(Milliyet, 6.5.2009)

İşte Ahmet Türk'ün çözümü; "Demokratik bir Anayasa, farklılıkları zenginlik gören bir mantık, yerel yönetimlerin güçlendirilmesi, kültürel, dinsel, kimliksel, demokratik özerklik ve ademi merkezilik anlayışı taşıyan bir proje" (Vatan, 7.6.2009)

DTP tarafından Diyarbakır'da düzenlenen 'Demokratik Toplum Kongresi'nden temel çözüm perspektifi olarak; "Demokratik Özerk Kürdistan" talebi çıktı. (Vatan, 15.6.2009)

PKK yanlısı belediyelerin; kamu kuruluşu oldukları halde, yasaları nasıl hiçe saydığı, terör üssü halinde nasıl pervasızca çalıştığı, güvenlik güçleriyle girdiği çatışmalarda ölen terörist cenazelerini örgüt bayrağı altında nasıl kaldırdığı, taziye odaları açtığı, hasılı bölücü terörü nasıl tırmandırdıkları bilindiği halde, yetkilerinin daha da artırılmasının hangi sonuçları doğuracağı ortada değil mi? Bütün bunlar yapıldığında, bölgede PKK'nın tam anlamıyla hakimiyet kuracağı, milyonlarca insanımızın örgütün insafına terkedileceği belli değil mi? Bunun da uluslararası hukukta ciddi sonuçlarının olacağı bilindiği halde, "PKK açılımı" adı altında yerel yönetimlerin gücü hangi ihtiyacın gereği olarak artırılıyor?

9 ÖCALAN'IN DURUMU:

İmralı'da tutuklu bulunan PKK Lideri Abdullah Öcalan'ın yaşamı, Uluslararası Af Örgütü ve Avrupa İnsan Hakları Komisyonu standartlarına göre yeniden gözden geçirilecek.

Bunu teröristbaşı, PKK. DTP ve AB istiyor.

Teröristbaşına gösterilen ihtimam, ne Uluslararası Af Örgütü, ne Avrupa İnsan Hakları Komisyonu standartlarında vardır. Bu gerçeğin adı geçen kuruluşlara söylenmeyip de, gereğinin yapılacağını ifadesi ilginçtir. 10 yıldır sağlıklı bir doktor heyetinin kontrolünde tutulmakta, herhangi bir tertibe karşı, yemekleri önce hizmet edenlere yedirilerek güvenliğine titizlik gösterilmekte, birinci kalitede bakım verilmektedir. Televizyonu, kütüphanesi vardır, günlük gazeteleri takip edebilmekte, günde iki defa avluda dolaşmaktadır. Halen görülen davası olmadığı halde, yasalar çiğnenerek her hafta avukatlarla görüşmekte ve verdiği talimatlarla terör örgütünü yönetmektedir.

Terör suç, terör örgütünü övmek suç, yönetmek suç, hükümlü olarak yönetmek katmerli suç. Ama bu suç "demokratik" bir hak olarak görülüyor ve devlet güvencesi altında örgütü yönetiyor

Yöneticilerin ağır bir suç işlemeyi göze alarak, terör örgütünün yönetilmesine izin vermeleri nasıl izah edilebilir? Örgüt bugünkü konumuna, bu sayede ulaşmıştır. Bir yandan terör eylemleri artmış, öbür yandan teröristbaşı devamlı gündemde tutularak meşrulaştırılıp muhatap konumuna gelmiş ve PKK üzerindeki otoritesini sürdürmüştür.

İş şehirlerde örgütlenerek (KCK), devletin yerini almaya, gerektiğinde şehirleri ateşe veren terör eylemlerinin yaygınlaştırılmasına gelmiştir. Son günlerdeki KCK operasyonlarında yakalananların arasında, dağdan inen ve sebest bırakılan teröristlerin bulunması çok anlamlıdır.

Gelişmelere bakarak bu gidişe, kalkışma safhasına geçişin hazırlığı da diyebiliriz.

10 CEZAEVİNDE KÜRTÇE KONUŞULACAK:

Cezaevindeki Kürtçe konuşma yasağı kaldırılacak. Yeni tüzükte, Türkçe bilmediğini beyan etmek yeterli sayılacak.

Tahkik ettik, cezaevlerinde böyle bir yasak yoktur. Ancak, pakette böyle bir madde olduğuna göre, bazı düzenlemeler yapılacak demektir. Bekleyip göreceğiz. Ama bu konu, Kurmançanın ikinci dil yapılması için tasarlanan diğer düzenlemelerle birlikte düşünülmesi halinde önem kazanmaktadır. Bunu kim istiyor AB-PKK. (Taraf Gazt. 12.05.2009) Bölücülere ceza indirimli örtülü af

11 GENEL AF OLMAYACAK:

Ancak dağdaki ve cezaevindeki mahkûmların azami düzeyde yararlanacağı ceza indirimlerine gidilecek. TCK'nın Etkin Pişmanlık başta olmak üzere bazı maddelerinde değişiklik yapılarak dağdaki PKK militanlarının indirilmesi sağlanacak.

Affi kim istiyor? Teröristbaşı, PKK- DTP- AB-ABD.

Bu düzenlemeyle, "Cezaevindeki mahkumların bile azami düzeyde ceza indiriminden yararlanması" mümkün olacak denildiğine göre, dağdakilerin tamamının serbest kalabileceğini kabul etmek gerekiyor. Dağdaki teröristlerin suça karışma durumları bilinmediğine göre, zaten başka bir sonuç da beklenemez. Teröristbaşı Öcalan'a; "taş atan çocuklar" yasa tasarısına eklenen bir madde ile "yeniden yargılanma hakkı" verilecekti, ancak TBMM'de bunun farkına varılınca bu teşebbüs, şimdilik akim kalmış oldu. Akim kaldı, ama bu arada iktidarın gerçek niyetinin ne olduğu da açığa çıkmış oldu.

Teröristbaşının affı için bu yol işlemezse, başka şekilde bir yol aranacak, mesela diğer mahkumlara tanınacak yeniden yargılanma hakkı emsal gösterilerek, eşitlik gerekçesiyle AİHM'e başvurma imkanının verilmesi gibi. PKK şartlarının başında hep teröristbaşının affı vardır. Birkaç örnek verirsek; Kandil'den gelen teröristlerin getirdikleri mektupda (20.10.2009), teröristbaşının avukatıyla duyurduğu "demokratik açılım sürecine dair 'üç aşamalı yol haritası'nda (AA.24.10.2009), DTP'nin düzenlediği 'Demokratik Toplum Kongresi Sonuç Bildirgesi'nde (Vatan, 15.6.2009) bebek katilinin serbest bırakılması istenmiştir. PKK'nın amacı ülkeyi bölmek olduğuna göre, hepsi affedilse bile terör devam edecektir. Daha da vahimi, "madem teröristbaşı bile affedildi, bu durumda mücadelenin ne anlamı kaldı" denilerek ülkenin savunulması çok zorlaşacaktır. Afla beraber yaşlı ve yorgunları ile ovadaki eylem ve siyaset kadroları takviye edilecek, 5 bin kişilik "savunma gücüne", yeni güçler katılacaktır. Nitekim, teröristbaşının talimatına göre, her şey halledilse bile "5 bin kişilik bir savunma (!) gücü daima hazır tutulmalı" denmektedir. PKK'nın hedefi "Bağımsız Birleşik Kürdistan"dır. Projenin Irak ayağı tamam. Sırada Türkiye ayağı var, bu yolda hızlandırılmış adımlar atılıyor. Sonra sıra Suriye ve İran'a gelecektir. Mesele hafife alınamaz. Yok efendim daha çok demokrasiymiş, özgürlükmüş gibi akla ziyan veren gevezelikler bırakılmalı, devlete yakışan tedbirler alınmalıdır. Kesin olan şudur ki; PKK yenilmedikçe terör bitmez. Bakınız PKK'nın ikinci adamı Duran Kalkan ne diyor? "Genel af çıksa da silah bırakmayız." (Milliyet, 24.06.2009) Bu gerçek terörün karakteridir. Onun için terörle mücadele edilecekse bilmelisiniz ki, taviz çare değil, aksine tehlikeli bir zaafıdır.

Müfredat ve ders kitapları bile ayrıştırıcı projenin hedefi

Kökünü ne olursa olsun herkesin Türk milletinin eşit haklara sahip evladı olduğu gerçeğini inkar eden, ülkeyi 36 etnik parçaya ayıran bir tarih öğretimi için

harekete geçiliyor

Kandil'den inen teröristler beraberlerinde hükümete sunulmak üzere "Kürt halkı olarak tarihimizi, kültürümüzü, sanat ve edebiyatımızı özgürce yaşamak, geliştirmek ve korumak istiyoruz." talebiyle geldi.

12 TERÖR SUÇLUSU ÇOCUKLAR:

Terörle Mücadele Yasası'nda değişiklik yapılarak, sokak gösterilerine katılan çocukların terör suçlusu olarak yargılanmaması sağlanacak.

Konuyla ilgili yasa tasarısı TBMM'de. Bu tasarı; içine teröristbaşına yeniden yargılanma hakkı tanıyan bir maddenin eklendiğinin görülmesi üzerine, beklemeyle alınmıştır.

Daha önce çocuk yaşı, "Çocuk Hakları Sözleşmesi" (ÇHS) gereğince 18'e çıkarılmıştı. Şimdi; PKK'nın sokak gücü olarak 2005'den beri terör estiren, kan döken, şehirlerin altını üstüne getiren bu militanların, adi suçlu gibi yargılanmasını temin için yasa değiştirilecek. Böylece cezalar otomatik olarak düşeceğinden, hükümlülerin ve yargılananların büyük kısmı serbest kalacaktır. Yani, 11. sırada sözü geçen, örtülü af çıkarılmış olacaktır. Teröristlerin affedilmesiyle, eylemcilerin sayısı artacağından, kamu düzenine, vatandaşlarımıza ve güvenlik güçlerimize vaki, molotoflu, taşlı, baltalı saldırılar daha da yoğunlaşacak demektir. Bu değişikliğin zamanlaması da dikkat çekicidir. ÇHS çocuk yaşı 18 diyor. Ama gelişimleri iklim ve ülkelere göre değişeceğinden, yaş belirlemesini devletlere bırakıyor. Sözleşme, çocuk istismarının önlenmesi, iyi insanlar olarak topluma kazandırılmaları amacıyla düzenlenmiştir. Bu insani ve milli amaç gereğince, çocuklarımızın terör bataklığından kurtarılması için tedbir alınması gerekirken, tam tersi yapılarak çocukları adeta, kanlı terörün içine atacak bir ortam hazırlanıyor.

13 TARİH DERSİNDE MÜFREDAT DEĞİŞİKLİĞİ:

Hem ilk ve ortaöğretimde, hem de üniversitelerde tarih derslerinin müfredatı değiştirilecek. Kürtleri yok sayan ifadelerin değiştirilmesi sağlanacak. Türk Dil Kurumu da sözlük ve gramer kitaplarında ayrımcılığa yol açan ifadelerin tamamını çıkaracak.

Öncelikle, bu düzenleme, "1739 sayılı Milli Eğitim Temel Kanunu, Türk Milli Eğitiminin Amaçları maddesine" aykırıdır. Ayrıca tarih derslerinde "Kürtleri yok sayan ifadeleri" olduğu doğru değildir, iftiradır.

Sonra bir milletin tarihi bütün olarak araştırılıp öğretilir. Yine tarihin derinliklerinden gelen farklı kesimleri de içine alacak şekilde ve kaynaşmanın, bir millet olmanın hukuki, siyasi, kültürel ve sosyolojik temelleri objektif bir şekilde ele alınarak eğitim ve öğretim yapılır..

Doğru olan budur. Ancak kökeni ne olursa olsun herkesin Türk milletinin eşit haklara sahip evladı olduğu gerçeğini inkar eden, ülkeyi 36 etnik parçaya ayıran bir tarih öğretimi olamaz. Bir olan milleti, dil, din, ırk temelinde parçalara ayıracak eğitimi ve öğretimi hiçbir devlet yapamaz. Hiçbir devlet, ayrıştırıcı, farklılaştırıcı, yabancılaştırıcı ve çatışmacı bir tarih bilinci vererek, vatandaşlarını birbirine düşman yapamaz. Böylesine planları, ancak devletin ve milletin düşmanlar yapabilir.

Bu kimin talebi denirse, belli değil mi? Tabii ki PKK'nın, yani iş-aş bekleyen vatandaşımızın değil. Bunun son örneği: Kandil'den inen teröristlerin hükümete sunulmak üzere getirdiği, 9 maddelik "barış" mektubunun ilgili maddesi; "Kürt

halkı olarak tarihimizi, kültürümüzü, sanat ve edebiyatımızı özgürce yaşamak, geliştirmek ve korumak istiyoruz." (20.10.2009)

Esasen, 26 maddelik açılımın tamamına yakını, PKK şartlarıyla ayniyet içinde ve bütün olan milleti ayrıştırmaya, etnik kimlik inşaasına yarayan bir projedir.

14 ANADİLDE PROPAGANDA:

Siyasi partilerin anadilde propaganda yapmasına imkân verilecek. Siyasi Partiler Kanunu'nun, 'Azınlık Yaratılmasının Önlenmesi' başlıklı maddesi değiştirilecek. Bu maddedeki, 'propaganda ve mitinglerde, pankart ve levhalarda, broşür ve beyannamelerde plaklar ve ses görüntü bantlarında Türkçe den başka dil kullanılmayacağı' hükmü değiştirilecek. Çifte dil kullanmanın yolu açılacak.

Bu düzenleme Anayasa'nın "Başlangıç ilkelerine", değiştirilemez dediği 3'üncü madde "devletin dili Türkçe," 10'uncu madde "Kanun önünde eşitlik," 68'inci madde "Siyasi Partilerle İlgili Hükümler," 69'uncu madde "Siyasi Partilerin Uyacakları Esaslar" hakkındaki hükümlere aykırıdır.

Siyasi partiler, rejimin temel kurumlarıdır. Özellikle, bir millete ait demek olan "milli devlet"i ve bunun ilk şartı olan "milli kimlik" ve "devlet dilini" benimsemek ve savunmak zorundadırlar. Ana dilde faaliyet gösteremezler. Farklı etnik ve benzeri kesimleri ayrıştırmaya, azınlık yaratmaya çalışamazlar. Aynı şekilde "üniter" devlet yapısına sadık kalmak zorundadırlar. Partilerin etnik dillerde propaganda yapması, devletin iki dilli olmasının en kestirme yoludur. Bu ise paralel dil yaratılarak ayrışmanın önünü açacaktır.

Bu talep kimden geliyor? PKK'dan. Kimin ihtiyacı var. PKK'nın. İşte iki örnek: Teröristbaşının "4'üncü AB, Türkiye ve Kürtler" Konulu konferansa gönderdiği 9 maddelik teklifin 5'inci maddesi (6.12.2007 özgürgündem) ve DTP'nin düzenlediği "Demokratik Toplum Kongresi" sonuç bildirgesinin 9. maddesi "etnik kimlikle (parti) siyaset " talebi.

15 ÖZEL EĞİTİM MERKEZLERİ:

Silah bırakan terör örgütü militanlarının topluma kazandırılmasına yönelik projeler hazırlanıp, özel eğitim merkezleri kurulacak.

Teröristlerin topluma kazandırılması iyi de, bunu kim yapacak? Yoksa bu işi teröre "çözüm" bulacağım diyerek, PKK taleplerini bir bir yerine getirenler mi başaracak? Ortada böyle bir niyet ve yetenek varsa, bunu niçin sokakları yangın yerine çeviren ve adına "taş atan çocuklar" dediğiniz militanlara uygulamıyor sunuz? Bölücülük yolunda canını verecek kadar şartlandırılmış teröristi, bu yoldan nasıl çevireceksiniz söyler misiniz?

Bu maddenin uygulanması, diğerleriyle birlikte düşünüldüğünde, şu sonuç çıkıyor. Eli silaha ve kana bulaşmış, ülkeye ihanet etmiş teröristlere iş, aş verilip; etnik temelde siyaset ve bölücülük yapmalarına ortam hazırlanacak demektir. Niçin ısrarla köye dönüş isteniyor?

16 KÖYE DÖNÜŞ HIZLANACAK:

Köye dönmek isteyenler teşvik edilecek. Terörden doğan zararların karşılanmasına yönelik sorunlar kısa sürede giderilecek.

Köye dönüşün, PKK ve AB'nin talebi olduğunu hemen belirtelim. Hatırlayacak olursak köyleri yakan yıkan PKK, ahaliyi sindirip teslim almak için beşikteki bebeğe kadar katlediyordu. Coğrafi yapısı sarp, yerleşim sayıları çok ve dağınık olan köylerin korunmasının zor olduğunu, teröristlerin barınma ve gizlenmesine yaradığını gören güvenlik güçleri, buraları boşaltmıştı. Özellikle, İran, Irak ve

Suriye sınırındaki, Eruh ve Şemdinli'ye bağılı köylerin durumu hassasiyet gösteriyordu. Bu bölgede güvenlik güçlerinden önce hareket eden PKK, buradaki insanların Türkiye'nin iç kesimlerine gitmesini önlemek ve elinin altında potansiyel güç bulundurmak amacıyla, hepsini Irak'a taşımış, Mahmur kampı böylece oluşmuştur.

Bu hatırlatmadan sonra "Köye dönüşün" masumiyetinin yanında terör stratejisi açısından önemini belirtmeliyiz. Teröristlerin beslenme, gizlenme ve barınmaları açısından sınır bölgeleri başta, hassas konumdaki köyler dikkate alınmadan dönüş sağlanırsa, çok yanlış ve tehlikeli sonuçlar doğurabilir. Özellikle terörün azdığı bu dönemde.

Ayrıca bu köylerin coğrafi konumları ve arazi yapısı sebebiyle, buralara yeterli şekilde kamu hizmetlerinin götürülmeyeceğinden, örgütün istismarına açık olacaktır. Bu düzenleme de, aynen cezaevlerinin boşaltılması, yurt dışındaki terörist ve bölücülerin getirilmesi, 11 bin kişilik Mahmur'un taşınması gibi ülkemizde bölücü militan yığnağının yapılması anlamına geliyor. Bu gerçekleşirse, PKK tahminlerin üzerinde güçlendirilmiş ve tasarlanan iç çatışma ve kalkışma için, affedilmez bir hata yapılmış olacaktır. Şimdi, PKK ve AB'nin ısrarla "Köye dönüşü hızlandırın" baskısının, ne için yapıldığı daha iyi anlaşılıyor. Açılımcıları ele veren şifre: Okullarda and yasaklanması

Bu topraklarda, kendi çocuklarımıza milletimizin adını öğretemeyeceğiz; onlara doğruluk, çalışkanlık, dürüstlük gibi temel değerlerimizi benimsetmeyeceğiz mi?

17 DİYANET'TEN AÇILIM:

Diyanet İşleri Başkanlığı Kürtçe Kur'an-ı Kerim çalışmalarını kısa sürede tamamlayacak. Bölgedeki vekil imam uygulamalarına son verilecek. Bölgeye gönüllü ve kadrolu imamlar gönderilecek.

Okuma yazma bilmeyen, ağırlıkla da köylerde ve mezralarda oturan kişilerin, Kur'an-ı Kerim hangi dilden olursa olsun yararlanmaları mümkün değildir. Ayrıca, Kürtçe denilen Kurmanç lehçesine, kelime hazinesi ve ifade gücü bakımından, Kur'an-ı Kerim tercüme edilemez.

Eğer maksat vatandaşlarımızın kutsal kitabımızı öğrenmeleri ise, bunun en doğru yolunun, nüfusumuzun yüzde 98'inin Türkçe bildiği ülkemizde, Türkçe Kur'an-ı Kerim'i okumalarıdır. Zaten fiili durum da böyledir.

Bu gerçek dikkate alınmadığına göre, maksadın bu olmadığı görülüyor. Bu düzenleme de, herhalde diğer maddelerde olduğu gibi, bir lehçeden bir dil yaratma, sonra etnik kimlik oluşturma projesinin gereği olarak ele alınıyor. Öte yandan "Bölgeye gönüllü ve kadrolu imam verilmesi" PKK'nın da istediği bir şey. Böylece vekiller kadroya alınacağı gibi, güvenliğin sağlanamadığı bölgede sadece PKK yanlısı imamlar gönüllü olabilecektir. Böylece, devleti temsil eden, devletin camilerinde, devletin maaşlı imamlarıyla bölücülüğe resmi hizmet imkanı verilecek.

Kısaca camilerimiz de PKK mevzileri haline dönüştürülebilecektir.

18 GAP TAMAMLANACAK:

GAP Projesi 2012 yılına kadar tamamlanacak. 2 milyon kişiye istihdam yaratılacak. Bölgedeki işsizliğin giderilmesi için özel teşvikler getirilecek. GAP'ın tamamlanması, 26 maddenin tek doğrusu diyebiliriz. Ancak, bu iktidar ülkeyi 8 yıldır tek başına yönetmektedir. Sürekli GAP'ın tamamlanmasından söz ettiği halde bir çivi bile çakılmadığı, önümüzdeki dönemde ekonominin daha da

çöküntüye gireceği dikkate alınır, değişen bir şeyin olmayacağını söyleyebiliriz. Durum böyle ise, bu madde niçin yazılmıştır? Bu da aynen "Alfabe değişmeyecek" cinsinden, diğer yapılanların üstünü örtmeye yarıyor.

19 AND OKUNMAYACAK:

Doğu ve Güneydoğu Anadolu Bölgesi'nde 250 yeni okul inşa edilecek. İlk Öğretim Okulları'nda 'Türküm Doğruyum, Çalışkanım' dizeleri ile başlayan And'ın okutulmasından vazgeçilecek.

Bu yasaklamayı kim istiyor? Tabii ki, PKK, AB, AKP. Böylece bebek katilinin bir şartı daha yerine getirilecek demektir.

Bin yıldır kan ve can bedeliyle vatan yaparak, yüksek bir medeniyet kurduğumuz bu topraklarda, kendi çocuklarımıza milletimizin adını öğretemeyeceğiz; onlara doğruluk, çalışkanlık, dürüstlük gibi temel değerlerimizi öğretemeyeceğiz öyle mi? Haddini bilmezlik ve inkarcılık doğrusu bu kadar olur.

Aslında "And"ın yasaklanması açılımcıları ele veren bir şifre gibidir. Suçüstü halidir.

Şöyle ki; bunlar, Atatürk sözünde durmadı, Türkiye Cumhuriyeti'ni kuran Türkiye halkına Türk milleti denir diyerek, devleti Türk Milleti esasına göre kurdu.

Böylece diğer etnik kesimleri inkar, asimilasyon ve ayrımcılık yaptı. Biz "ayrımcılıkla mücadele" ederek, bu yanlış düzelteceğiz." diyorlar.

Demek ki, Atatürk ve arkadaşları, devleti ırklar koalisyonuna göre değil de, bir millet gerçeğine göre kurmakla büyük suç işlemiş.

Atatürk düşmanlığının da gerçek kaynağı bu olsa gerek.

Sanki; milletle etnisite aynı şeymiş, dünyada etnik/ırk ortaklığı esasına göre kurulmuş bir devlet varmış, etnik kesimler milletin birer parçası ve çoğunluğa mensup değilmiş gibi. Bu durumda asıl, "ayrımcılık", "bölücülük", "asimilasyonculuk" ve "inkarcılık" Türk Milleti gerçeğinin reddi ve onun bir parçasını koparmaya kalkışmaktır.

Evrensel hukuka bakıldığında milletler, çoğunluğa ve azınlığa mensup olmak üzere iki gruptan oluşmaktadır. Bu çerçevede düzen eşit vatandaş, bir millet ve milli devlet temelinde üçlü bir yapıya göre kurulmaktadır. Azınlığa mensup olanlar ise, kültürlerini ve inançlarını bireysel planda hür olarak yaşayan, ülkenin eşit vatandaşlarıdır. Ayrımcılık yapamazlar, grup kimliği talep edemezler.

Komik talepler

Etnik kesimlere gelince, bunlarla ilgili olarak evrensel hukukta herhangi bir düzenleme yoktur, çoğunluğa mensup ve eşit haklara sahip vatandaşlardır. Bizde olduğu gibi "kimliğimizin tanınmasını istiyoruz" şeklinde komik taleplerde bulunamazlar. Çünkü, buradaki kimlik, siyasi olmayıp toplumsaldır. Başka bir ifade ile, bir aileye veya aşirete mensubiyet yahut bir şehirden olmak, birilerinin kabul veya reddine bağlı olmayan objektif bir realitedir. Sade bir ifade ile aşiretler topluluğu diyebileceğimiz etnisite de aynı durumdadır. Bunların üzerine siyaset ve egemenlik iddiası inşa edilemez.

İyi niyetliler için bir daha anlatalım. Büyük bir kültürün ve medeniyetin inşasını gerçekleştiren Selçuklu ve Osmanlı Cihan Devleti gibi Türkiye Cumhuriyeti'ni de Türk Milleti kurmuştur. Sahibi Türk Milletidir. Bu topraklarda binlerce yıldır kökeni ne olursa olsun birlikte yaşayan herkes, Türk Milleti'nin asli unsurudur. Hoşunuza gitse de, gitmese de bu yaşanmış bir gerçektir.

İşte bunun inkar edilemez bir delili:

Sultan Abdülhamit döneminde yapılan 1876 Anayasasında, devletin ve kurucusu olan Türk Milleti'nin kimliği şöyle tarif edilmiştir: "Devletin resmi dili Türkçedir, Türkçe okuma yazma bilmeyen mebus ve memur olamaz, devletin neresinden seçilmiş olursa olsun, herkese Osmanlı mebusu denir." Dikkat edilirse, Türkçe bilenlerin sayıca az ve devletimizin en zayıf olduğu dönemde bile, devlet kimliği böyle tarif edilmiştir.

Cumhuriyet döneminde bu kimlik tarifi aynen korunmuştur. 1924 Anayasası ile 1876 Anayasası arasında hiçbir fark yoktur. Hatta bu güne kadar ki bütün anayasalarımız da aynıdır. İşinize gelince Osmanlı ile övünüyorsunuz, iyi de buyurun, Osmanlı'ya da, devleti Türk kimliğine göre kurduğu için, utanmadan inkarcı, ayırımçı, asimilasyoncu ve baskıcı iftirasını yapın. İki yüzlülüğün bu kadarına da pes doğrusu.

20 ALFABE DEĞİŞMEYECEK:

Türkiye Cumhuriyeti'nin resmi dilinin Türkçe olduğu ve alfabesinin 29 harften oluştuğuna ilişkin Anayasal ve yasal düzenlemeler korunacak.

Müsterih olabiliriz. Alfabemiz değişmeyecekmiş. Acaba bu başarıyı neye borçluyuz? Peki alfabe değişsin veya değişmesin diyen var mı? PKK taleplerinde buna rastlamadık. Belki AB'nin sözcüleri böyle şeyler söylemiş olabilirler. Ehh bu da dikkate alınmasa ne yazar, değil mi? Bir rest de biz çekelim olmaz mı? İyi de, "PKK açılımı" için yapılacaklar listesine, yapılmayacaklar ne maksatla yazılıyor, doğrusu anlayamadık. Herhalde propaganda amacıyla konmuştur.

12 Eylül'de PKK korundu ve büyüdü

Mahir Kaynak, Hürriyet'te Yener Süsoy'a yaptığı açıklamalarda, 12 Eylül'ü bir hezimet olarak değerlendirmiş ve "Anarşi görevini bitirdi. Durdu" demişti.

Anarşinin

görevi, Türkiye'nin yönetimini bir darbe ile değiştirebilmek için zemin hazırlamaktı. Darbe

olunca Abdullah Öcalan'ın anarşisine artık ihtiyaç kalmamıştı.

Emekli kıdemli albay Mithat Işık, "Yarasa Operasyonu" adlı kitabında, "12 Eylül 1980 harekâtından en az zarar gören, hatta ve hatta hiç zarar görmeyen terör örgütü, PKK'dır. Yaşanan kardeş

kavgasını, akan kanı durdurmak, terörü önlemek amacıyla yapılmış olan bir askeri

müdahaleden, böyle bir terör örgütünün zarar görmemesi anlaşılır gibi değildir" diyor.

Mahir Kaynak, Hürriyet'te Yener Süsoy'a yaptığı açıklamalarda, 12 Eylül'ü bir hezimet olarak değerlendirmiş ve "Anarşi görevini bitirdi. Durdu" demişti.

Anarşinin görevi, Türkiye'nin yönetimini bir darbe ile değiştirebilmek için zemin hazırlamaktı. Darbe olunca Abdullah Öcalan'ın anarşisine artık ihtiyaç kalmamıştı.

O sıralarda, Babrak Karmal rejimi tarafından davet edilmesi sonucu, Sovyetler Birliği, Afganistan'ı işgal etmişti. CHP Genel Başkanı Bülent Ecevit ise aynı tarihlerde, Türkiye'de kanlı bir devrime gerek olmadığını, tokmağı çevirerek duvarın öte tarafına geçmenin mümkün olduğunu savunuyordu. Ecevit, "halklara özgürlük" slogan ve pankartları arasında Güneydoğu'da mitingler yapıyordu. Ülkede yer yer kurtarılmış bölgeler oluşturulmuş, ülke kan gölüne dönmüştü.

Devlet, "Terzi Fikri" tarafından yönetilen Fatsa gibi bir ilçeye, askeri birliklerle girmek zorunda kalıyordu. Doğu ve Güneydoğu'daki bölücü faaliyetler, öncelikle İstanbul, Ankara ve İzmir gibi büyük şehirlerde hazırlanıyor, bu amaçla yüzlerce dernek kuruluyor ve bunlardan biri olan PKK'nın üzerine gidilmiyordu. O zaman "Apocular" diye anılan PKK, 12 Eylül öncesinde Diyarbakır, Şanlıurfa, Mardin gibi şehirleri kana buluyordu.

PKK'yı korumak ve kollamak mı?

1995-2000 yılları arasında Özel Kuvvetler Komutanlığı'na bağlı olarak Güneydoğu Anadolu'nun birçok köşesinde ve Irak'ın kuzeyinde başarılı operasyonlar yapan alay komutanı emekli Kıdemli Albay Mithat Işık, "Yarasa Operasyonu" adlı kitabında, "12 Eylül 1980 harekâtından en az zarar gören, hatta ve hatta hiç zarar görmeyen terör örgütü, PKK'dır. Yaşanan kardeş kavgasını, akan kanı durdurmak, terörü önlemek amacıyla yapılmış olan bir askeri müdahaleden, böyle bir terör örgütünün zarar görmemesi anlaşılır gibi değildir.

Bunun iki sebebi olabilir. Ya sözü edilen örgüt çok iyi teşkilatlanmıştır ve çok gizli faaliyet göstermektedir ya da bu terör örgütü birileri tarafından korunmuş, bir şekilde kollanmıştır. Bu durumun başka izahı olamaz!" diyor.

12 Eylül öncesinde Ankara'da ihtilal provaları yapılıyor, bir defasında Başbakan olan Ecevit, başbakanlığa gidemiyordu. Üniversitelerde, iki kampa ayrılan gençlik, hâkimiyet mücadelesi veriyor, bu mücadele, sokaklara taşıyor, bazı bölgelerde her gün cinayetler işleniyordu. Olaylar o kadar artmıştı ki, günlük ölü sayısı 35'ten aşağı düşmüyordu... 11 Eylül'ü 12 Eylül'e bağlayan gece, İstanbul, Ankara, İzmir, Bursa ve Adana'da yüzlerce bombalı veya bombalı süsü verilmiş pankartlar asılıyor, zaten Pol-Bir ve Pol-Der diye ikiye bölünmüş polis bunlarla meşgul ediliyordu. Maraş, Çorum, Malatya ve Hatay'da mezhep çatışmaları kışkırtılıyor ve kan dökülüyordu. 12 Eylül sabahı olaylar bıçakla kesilir gibi durdu. Sonradan bu durumu, Kenan Evren "İhtilalin olgunlaşması için zeminin hazır olmasını beklemek durumundaydık" diye açıklayacaktı...

Abdullah Öcalan, işte bu süreçte örgütünü rahatça geliştirmişti!

Peki, 12 Eylül yönetiminin görmezden geldiği PKK hareketi, Turgut Özal tarafından da 1984 Eruh baskını sırasında "üç buçuk çapulcu" olarak gösterilmemiş miydi?

İşte o üç buçuk çapulcu, ABD ve AB desteğinde, devlet politikası haline getirilen bir açılım süreci içinde Türkiye Cumhuriyeti ile masaya oturmuş durumdadır!

ABD ve AB'nin başından itibaren Türkiye'yi getirmek istediği nokta buydu.

Tayyip Erdoğan'ın Necmettin Erbakan'a 1991'de sunduğu plan ile 1993'te Abdullah Öcalan'ın Hasan Cemal'e anlattıkları, 1997'deki Fuller Barkey raporu, yahut 2009'daki Barkey-David Philips raporu arasında özde hiçbir fark yoktur.

Menderes, Demirel, Evren ve Özal'a federasyon baskısı

Peki, ordu meseleye nasıl bakıyordu?

Doğan Güreş'in "Biz federasyonu kabul etsek kimse bizi Kızılay'a indirtmez"

dediğine bakılırsa, ordu da Turgut Özal'dan dolayı konuyu gündemine almıştır.

Esasen, ABD, Wilson prensiplerini uygulayabilmek, yani Türkiye'den Ermenistan ve Kürdistan adı altında iki devlet daha çıkarabilmek için Menderes döneminden itibaren yoklamalara başlamış ve Türkiye'nin federal bir yapıya dönüştürülme

ihhtimalini hep gündeme getirmiştir. Aynı öneri Demirel'e de Kenan Evren'e de yapılmıştır. Bu konularda ağızlarını bıçak açmadığı için gerçekler Türk halkından saklanmaktadır.

Yakın tarihte neler olduğunu hatırlayalım:

Foreign Affairs dergisinde Türk Silahlı Kuvvetleri'nin Avrupa Birliği'ne bakışıyla ilgili konu ile ortak bir makaleleri yayınlanan Ersin Aydın, Nihat Ali Özcan, Doğan Akyaz'ın tespitlerine göre, Türk Silahlı Kuvvetleri, uzun süredir mücadele verdiği İslamcı ve Kürt ayrılıkçı hareketleriyle başa çıkma konusunda, Türkiye'nin AB üyeliğini en iyi strateji olarak görüyordu.

Fikret Bila'nın makaleden çıkardığı özete göre, Türk Silahlı Kuvvetleri'nin "Neden AB?" sorusuna bakışı şöyleydi:

"TSK'nın bu kararı, ordunun bir asır boyunca desteklediği modernizasyon sürecinin son aşamasının AB üyeliği olduğu düşüncesiyle uyumluydu.

Genelkurmay Başkanlığı, belirsiz ve tehlikeli de olsa AB üyeliğine giden yolun Türkiye'nin büyük sorunlarından bazılarına çözüm olabileceği görüşündeydi.

(Kürt sorunu, yükselen İslamcılık, Yunanistan'la kötüleşen ilişkiler. Kronik ekonomik sorunlar, Irak'ta ABD politikaları konusundaki anlaşmazlıklar, Türkiye'nin Avrupa Güvenlik ve Savunma Politikasının dışında tutulması gibi sorunlar)

TSK'da, Kürt ayrılıkçılığı, Marksist eylemler, radikal İslamcılık, ultra milliyetçilik gibi tehditlerin onlarca yıl geçmesine karşın yok edilememiş olması nedeniyle doğan yorgunluk.

Makalede, TSK'nın AB üyeliğini desteklemesinin sebeplerini böyle sıraladıktan sonra önümüzdeki sürece ilişkin üç önemli tespit yapıyordu:

1 TSK'nın beklentisi tam üyeliktir, başkaca bir sonuç, sorunları büyütür ve fay hatlarını derinleştirip harekete geçirir.

2 Süreçte, Ankara'nın Güney Kıbrıs'ı tanımaması, Türkiye'deki İslamcı gücün yükselmesi ve Kürt ayrılıkçılığı sorun olmaya devam edecektir.

3 Kürt ayrılıkçıların şiddete başvurması (tırmandırması), İslamcıların, TSK'nın bırakacağı boşluğu doldurmaya kalkması halinde, ordu desteğini kesebilir."

Oysa AB üyeliği ile ilgili karar Türkiye'nin demokratik karar mekanizmaları tarafından verilmedi! Türkiye'nin tepedeki yöneticileri, kendilerine önerilen ve hatta dayatılan bu sözde stratejiyi, Türk halkına rağmen uygulamak kararı aldılar sadece!

"AB'ye girilirse TSK Kemalizmi de yeniden tanımlar" ifadesi!

Yine Türk Silahlı Kuvvetleri kökenli üç yazarın ortak makalesinde "AB süreci, ordunun Türkiye'ye dönük tehditleri bertaraf etmeyi amaçlayan ideolojisini sürdürme gereği duymadığı bir noktaya gelirse, TSK Kemalizmi de yeniden tanımlar" ifadesi var.

Aslında "Egemenlik kavramı değişmiştir" veya "Egemenliğin devri tartışılmalıdır", hatta "TSK'nın Avrupa Birliği'ne karşı olduğunu söyleyen Allah çarpar" gibi TSK komuta kademesinin başında yer alan üç komutanın sözleri, bu tanımlama girişiminin yeni bir şey olmadığını göstermektedir!

Ancak, Kemalizmi, Kemalizm olmaktan çıkarmış olan bu yönelimin gerek Türk Silahlı Kuvvetleri'nde, gerek Atatürk ideallerine içtenlikle sahip çıkan aydınlarda ve gerekse Türk halkında taban bulduğunu söylemek mümkün değildir. Bu yönelim, Türkiye Cumhuriyeti'nin kuruluş felsefesini ortadan kaldırmak, hatta

Türkiye'yi ortadan kaldırmak sonucunu dahi getirebilir.

Batı, neden bölmek istiyor?

Suat İlhan'ın belirttiği gibi, "Atatürkçülük; altı ilkesine taban oluşturan tam bağımsızlık, millet egemenliği, hukukun üstünlüğü ve ulus devlet genel ilkelerine dayanır."

Suat İlhan, Türkiye'nin Avrupa Birliği ile ilişkilerini incelerken şu tarihi tespiti açıklamaktadır:

"Atatürk devriminden yani 1920'den önce, bugün Batı dediğimiz medeniyetin elindeki topraklar, 25.5 milyon mil kare idi. 1993'te bu rakam 12.7 milyon mil kareye, yani yarısına düşmüştür.

İslam dünyası ise 1920'de 1. 8 milyon mil kare üzerinde egemenlik sahibiydi. 1993'te İslam dünyasının sahip olduğu topraklar 11 milyon mil kareye yükselmiştir."

İşte, 1923'den beri süren mücadeleyi, kimin kazandığı bu rakamlarla ortadadır. Avrupalılar, Amerikalılar, Atatürk adını duyunca, bu yüzden ifrit kesiliyor. Çünkü İslam dünyasını ayağa kaldıran güç, Atatürk modelidir!

İşte Kürt açılımı ile yıkılmak istenen, sadece Atatürk Cumhuriyeti değil, bütün İslam dünyasıdır. Herkes biliyor ki İslam dünyasının en büyük dünyevi dayanağı Türkiye'dir ve Türk Milleti'dir. Türkiye parçalanırsa, İslam dünyasını ele geçirmek, Hristiyanlaştırmak daha kolay olacaktır.

Açılım politikalarının arkasında Türkiye'nin Hristiyanlaştırılması projeleri vardır ve buna da İslamcı denilen bir partiye gönül veren milyonlarca insanın dini duygulara kapılarak veya tamamen duygusal sebeplerle bu gerçeği görememesi yüzünden uygulamaya konulmuştur. Patrik açılımının arkasında da Heybeliada Ruhban Okulu'nun arkasında da aynı süreci planlayanların bulunduğu yalın bir gerçektir.

Türkler, bu topraklarda kimseyi çarmıha germedi ama böyle giderse bütün Türkleri çarmıha gereklerinden emin olmak gerekir.

Unutmayalım ki, Patrikhane'nin kin kapısı hala kapalıdır ve orada bir Türk devlet adamı asıldığı zaman açılacaktır.

Mezopotamya Projesi: 4'lü Kürt federasyonu!

* Turgut Özal, Alman Frankfurter Allgemeine gazetesine verdiği demeçte, bölgede kurulacak bir Kürt federasyonunun Türkiye için zararlı olacağına inanmadığını söylüyordu.

* Türkiye, İran, Irak ve Suriye'deki "4 parça Kürdistan" ı birleştirip, bölgede Asurlular gibi bir devlet kurmadıktan sonra, ne Ahmet Türk'ün ciğeri soğuyacak, ne Abdullah Öcalan'ın ne de Barzani ve Talabani'nin

* Dışişleri Bakanı Ahmet Davutoğlu, 2009 Ağustos ayında, Irak, Suriye gezisine çıkmadan önce "İki ülke arasında güçlü bir stratejik işbirliğinin ortaya çıkması, ortak bölge olan Mezopotamya Havzası ve Orta Doğu'yu refah ve istikrar alanı haline dönüştürecektir. Bu bizim vizyonumuzdur" diyordu

Yörünge dergisinin 17-24 Mart 1991 sayısında "Gizli Belgelerde Kürt Örgütler" başlıklı incelemede, "Cumhurbaşkanı Turgut Özal, Alman Frankfurter Allgemeine gazetesine verdiği demeçte, bölgede kurulacak bir Kurt federasyonunun Türkiye için zararlı olacağına inanmadığını söylüyordu Özal, önümüzdeki günlerde ABD'de Kürt Federasyonu planını Başkan George Bush ile tartışacak" deniliyordu.

Ahmet Türk'ün "4 parça

Kürdistan" söylemi ve açılım!

DTP Genel Başkanı Ahmet Türk ise partisi kapanmadan önce gittiği Erbil'deki konuşmasında "Kürtler arasında ortak bir fikir olması önemlidir. Dönem diyalog dönemidir. Silahlı mücadele dönemi değildir. Türkiye'de yaşanan Kürt sorununu biz diyalogla çözmek istiyoruz. Bizim amacımız halkların kardeşliği temelinde bir çözümdür. Kürtlerin üzerindeki baskılar ancak demokrasi ile çözülür. Avrupa Birliği bir birliktir. Neden Ortadoğu halkları arasında da bir birlik oluşmasın ve birbirlerini tanımasınlar. 4 parça Kürdistan'da Kürtler zorluk içinde ve baskı görüyor. Bu baskılar kalkmalıdır ve bu baskılar da demokrasi ile kalkar. Herkes kendini demokrasi ile ifade eder" dedi.

Demek ki, mesele demokratik açılımla, TRT Şeş ile Kürtçe kurs açmakla hatta Kürtçe eğitimle bitmiyordu. Türkiye Cumhuriyeti Devleti, taviz verdikçe, PKK ve DTP daha fazlasını isteyecek. Türkiye, İran, Irak ve Suriye'deki "4 parça Kürdistan" ı birleştirip, bölgede Asurlular gibi bir devlet kurmadıktan sonra, ne Ahmet Türk'ün ciğeri soğuyacak, ne Abdullah Öcalan'ın ne de Barzani ve Talabani'nin.

Barzani ve Talabani, doğrudan İsrail istihbaratı tarafından para ve silahla desteklenerek bugünlere getirilmiştir. Yani onların emelleri İsrail'in emelleriyle karışıktır. Son açıklamalardan anladığımız odur ki, Ahmet Türk ve Öcalan'ın emelleri de sınırlarını MOSSAD'ın çizdiği "Büyük Kürdistan" hedefi ile aynıdır! Bu haritayı eski Amerikan Büyükelçisi Pearson, "Erzurum'dan Bağdat'a uzanan bölge tek bir ekonomik bölge olacaktır" diye açıklıyordu. Barzani'nin İnternet sitesinde de haritaların altına, "Bu bölge sadece ekonomik bir bölge olarak kalmayacak, tek bir siyasi bölge haline gelecektir. İşgalci Türk Ordusu, Kuzey Kürdistan'dan çekilecektir" yorumu yapılıyordu.

Bu durumda demokratik açılım neye yarar? Türkiye'nin kendi eliyle kendi coğrafyasını, kurulmakta olan İsrail güdümlü bir devlete şimdiden peşkeş çekmesine yarar!

PKK açılımının ardında, İsrail'in "Mezopotamya Projesi" var!

Dışişleri Bakanı Ahmet Davutoğlu, Ağustos ayında, Irak, Suriye gezisine çıkmadan önce "İki ülke arasında güçlü bir stratejik işbirliğinin ortaya çıkması, ortak bölge olan Mezopotamya Havzası ve Orta Doğu'yu refah ve istikrar alanı haline dönüştürecektir. Bu bizim vizyonumuzdur" demişti.

Cengiz Çandar da "Bağdat'ta 'Mezopotamya Birliği'nden Silopi'de 'Barış Grupları'na" başlıklı yazısında "Türkiye ile İsrail ilişkilerinde ara açılırken, Suriye ile vizeyi kaldırarak 40, Irak'la 'iki devlet-tek hükümet'sloganı ile adeta entegrasyona giderek 48 anlaşma imzalanmasının kendiliğinden bölge dengelerine getireceği 'devrimci değişikliği'görmek gerekiyor" ifadelerini kullanmıştı.

Bu arada, avukatları aracılığı ile konuşan terör örgütünün başı Abdullah Öcalan, şu iddiada bulundu:

"AKP benim yol haritamdan yararlanıyor. Davutoğlu dışarıda, Erdoğan içeride bundan yararlanıyor. Ben yol haritamda Ortadoğu'daki demokratik çözümleri belirtirken Dicle-Fırat Havzası Demokratik Konfederalizmini önermiştim.

Davutoğlu şimdi bunun görüşmelerini yapıyor Irak ve Suriye'yle."

Öcalan'ın daha eski tarihli açıklamalarını araştırınca, gerçekten de "Dicle-Fırat havzasında tarım, su ve enerji konfederasyonu" ifadelerini kullandığını görüyoruz.

The Economist dergisi ise PKK militanlarının Türkiye'ye gelişi ile ilgili haberinde "Bu adım, Türkiye, Amerika, savaşçıların üstlendiği dağlık bölgeyi kontrol eden Iraklı Kürtler ve belki de PKK arasında bir yıllık gizli görüşmelerden sonra gerçekleşiyor" dedi.

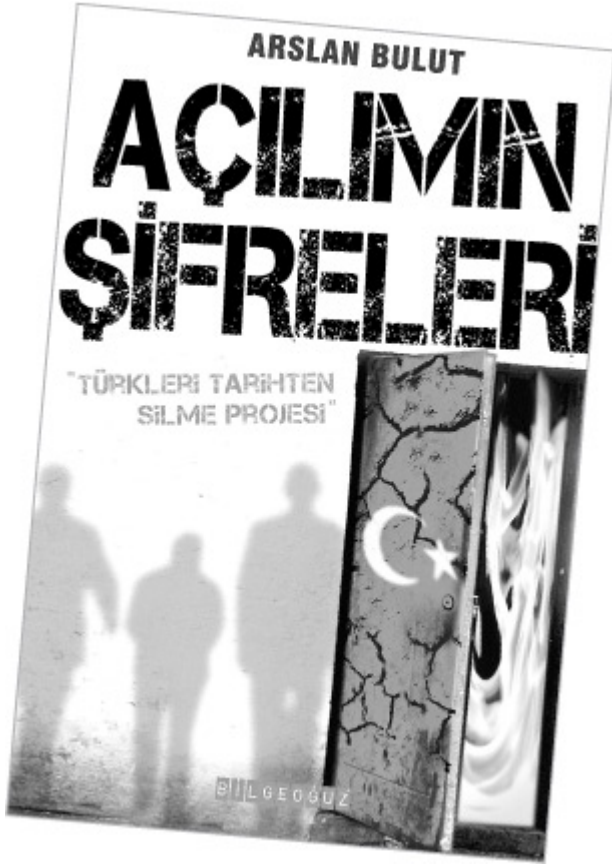
Bilindiği gibi Avrupa Birliği Komisyonu'nun 6 Ekim 2004 günü açıklanan Türkiye İlerleme Raporu'nda, Dicle ve Fırat havzalarındaki barajların ve sulama tesislerinin İsrail'in de dahil olduğu uluslararası bir konsorsiyum tarafından yönetilmesinden söz ediliyordu.

AKP hükümeti, o dönemde bir taraftan, AB'nin Türkiye'de yeni azınlıklar yaratma politikasına uyum sağlarken, diğer taraftan GAP ve Orta Anadolu bölgelerinde İsrail yatırımlarının önünü açıyordu. İsrail ile imzalanan mutabakat metni 5 Ekim 2004 günü Resmi Gazete'de yayınlanıyor, 6 Ekim günü de İlerleme Raporu açıklanıyordu.

Birincisinde, İsrail, GAP bölgesi ve Orta Anadolu'ya sulama tesisleri yatırımı için davet ediliyor, ikincisinde ise bu tesislerin uluslararası yönetime kavuşturulacağı belirtiliyordu!

3 Şubat 2009 tarihli ve "Olmert, Tayyip Erdoğan'ı Palandöken için mi kolluyor?" başlıklı yazımızda eski Tarım Bakanı Hüsnü Yusuf Gökalp'ın "Fırat ve Dicle'nin toplandığı suların havzası sadece Şanlıurfa veya Mardin'le sınırlı değildir.

Kuzeyde Erzurum Palandöken Dağı'na kadar uzanır bu sınır. 'Suların idaresi'ne demek? Bu, Palandöken'den itibaren, idareyi onların eline vermektir. Ayrıca bu konsorsiyumda İsrail'in işi ne? Bu ülke Avrupa Birliği'nde midir? Belli ki ABD'nin AB'ye baskısıyla bu şart Türkiye'ye dayatılmaktadır. Bu şart asla kabul edilemez" açıklamalarına yer vermiştik. Vizyonda olan proje "Mezopotamya Projesi"dir.

Büyük tuzak

Değerli okurlar, Açılımın Şifreleri kitabım henüz yayınlanmamıştı ki Yeniçağ gazetesi Genel Yayın Müdürü Hayri Köklü, konu ile ilgili bir dizi yazı hazırlamamı istedi. Böyle durumlarda gelenek, kitabın bir özetini vermektir. Fakat ben öyle yapmadım. Kitapla aynı paralelde fakat bir kısmı yeni bilgi ve belgelerle bir dizi yazı hazırladım. Yazıyı bitirip teslim ettikten sonraki günlerde edindiğim bilgileri de köşe yazılarıma taşıdım.

Kitapta 2002-2009 yılları arasında, Türkiye'nin terör gündemi ile birlikte, Irak'ın parçalanma süreci, Irak'taki Türkmen varlığının eritilmesi, Büyük Orta Doğu Projesi'nin, ABD, İngiltere, İsrail ve Kuzey Irak bağlantıları ve bu süreçte AKP'nin Türkiye'yi dönüştürmek için giriştiği ekonomik, hukuki, siyasi ve hatta askeri faaliyetler gibi konuları iç içe geçmiş olarak işledim.

Açılım politikaları Türk okurunun takdir edeceği gibi birkaç aydır gündemde olan bir proje değil, Turgut Özal ile başlayan, AKP iktidarı ile hızlanan bir süreçtir. Türkiye'de etnik ırkçılık faaliyetleri ve "Gerçek ideali İslâm imiş gibi davranan menfaatçi gruplar"ın sürdürdüğü örtülü Hristiyan misyonerliği, 21'inci yüzyıl başında da Türkleri tarihten silmek için kullanılıyorsa meselenin bütün yönlerini tespit ederek Türk okuruna duyurmak gerekir. Biz bütün bu açılımların Türkiye'ye kurulmuş tuzak olduğunu ispat ettik. Bunu yaparken de açılımın bütün şifrelerini okurun bilgisine sunduk.

A. B.

ABD, Türkiye'den ne istiyor?

ABD, "Kürtçe eğitim, ikinci resmi dil, yer adları, alfabe" gibi dayatmalarda bulunuyor. Hem de 1960 yılından beri!

TBMM'de 'Devlet Adamları Yayın Serisi' kapsamında basılan "Alparslan Türkeş'in TBMM'deki Konuşmaları" adlı kitap, ABD'nin 1960'ta Kürtçe alfabe hazırladığını ve Güneydoğu'da denemek istediğini gün yüzüne çıkardı.

MHP'nin Meclis Grubu Müdürü Hüseyin Hüsnü Uğur'un derlediği kitaba göre Türkeş'in, 28 Ağustos 1992'de Şırnak ve Güneydoğu'da devam eden olaylarla ilgili olarak TBMM'de yapılan genel görüşmede, "ABD, hazırladığı Kürtçe alfabeyi Güneydoğu'da tecrübe etmek için 1960'ta Genelkurmay Başkanlığı'ndan izin istedi" dediği anlaşıldı. Türkeş'in sözleri şöyle:

"1960 yılında Genelkurmay Başkanlığı'nın Eğitim Dairesi'nde, o sıralarda bir okuma - yazma şubesi vardı. Bu okuma - yazma şubesine Amerikan yardım kuruluşundan 3 kişilik bir heyet geliyor. Diyorlar ki, 'Biz, ilmi araştırma yapıyoruz. Doğu Anadolu'da da ilmi araştırma yapmak istiyoruz. Bunun için bir Kürtçe alfabe düzenlendi Amerika'da. Bu alfabeyi doğuya gidip orada tecrübe etmek istiyoruz. Bunun için Genelkurmay'ın bize yardımcı olmasını, müsaade etmesini rica ediyoruz' O sırada Genelkurmay ikinci başkanı, sonradan Cumhurbaşkanımız olan rahmetli Orgeneral Cevdet Sunay Paşa idi. Mesele ona intikal ediyor, tabii bu, Genelkurmayda duyuluyor, hepimizde bir infiale, öfkeye de sebep oluyor, 'Bu ne demekmiş, nasıl ilmi araştırmaymış bu, buna ne gerek varmış?' gibilerden ve Genelkurmay Başkanı'nın da tasvibiyle reddediliyor.. Şimdi bir noktaya dikkatinizi çekmek istiyorum. 1960 yılında demek ki, 'Kürtçe alfabe' söz konusu değilmiş, yokmuş.."

Yani Amerikalı çocuklar her sabah "Allah'ın gözetiminde bölünmez tek millet" andı içecek ama büyüyünce, kendi hazırladıkları Kürtçe alfabelerle Türk Milleti'nin içinden ikinci bir millet çıkarmak için çalışacaklar!